

РЕШЕНИЕ

№ 4480

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3092** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез юрисконсулт Г. срещу Решение от 26.01.2022 г. постановено по НАХД № 4086/2021 на СРС, НО, 107-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-112 от 16.02.2021г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ „надзор на инвестиционната дейност“ на КФН, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл. 221 а, ал. 2, т.1 от ЗППЦК.

С касационната жалба се релевират основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Основното възражение на касатора е, че съдът е потвърдил НП, с което е наложена имуществена санкция за несъставомерно деяние към момента на извършване на нарушението съобразно релевантната правна уредба към този момент на ЗППЦК и прилагането на чл. 3, ал. 1 ЗАНН. Моли за отмяна на решението като постановено в противоречие с целта на закона и материалноправните разпоредби.

В съдебно заседание, чрез юр. Г. поддържа жалбата чрез процесуалния си

представител. Представя писмени бележки. Не претендира присъждане на разноски. Ответникът - Комисията за финансов надзор, се представлява от юрисконсулт Г. оспорва жалбата, по съображения подробно изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че е извършена проверка по отношение на [фирма], което е вписано под № РГ-05-1091 в регистъра на публичните дружества и е адресат на ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

От извършената проверка на постъпили в КФН с електронна форма с вх. № 10-05-3703/31.07.2020г. чрез единната система за предоставяне на информация на КФН - е-Р. ГФО на [фирма] за годината, приключваща на 31.12.2019г., е установено, че не е представен доклад за прилагане на политиката за възнагражденията.

Видно от протокол на Общото събрание на акционерите (ОСА) от 27.06.2013г., представен в КФН и на обществеността, дружеството е приело политика за възнагражденията на членовете на надзорния и управителния съвет съгласно Наредба № 48.

С писмо с изх. № РГ-05-1091-4/18.09.2020г. представляващите [фирма] са поканени да се явят в КФН за съставяне, подписване и връчване на АУАН. Писмото е изпратено на адреса на управление на дружеството по пощата и на електронния адрес на дружеството.

На 24.09.2020г. в КФН се явява Й. С. Й., упълномощен от представляващите [фирма], като свидетелката Л. Д. И. съставила на дружеството АУАН № Р-06-687/24.09.20г. за нарушение на чл. 100н, ал. 4, т. 5 /в ред. към 31.07.2020г./, вр. чл. 100н, ал. 1, вр. § 45, т.2 ПЗРЗМДВИП, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо, вр. ал. 4 ЗППЦК, вр. чл. 12, ал. 1 и ал. 2 и чл. 13 от Наредба № 48.

На основание чл. 44 ЗАНН с вх. № 91-01 -640/29.09.20г. в КФН са постъпили писмени възражения от [фирма].

Въз основа на АУАН № Р-06-687/24.09.20г. е издадено атакуваното НП № Р-10-112/16.02.21г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 ЗППЦК.

От правна страна съдът е приел, че е доказано извършването на нарушението по на чл. 100н, ал. 4, т. 5 /в ред. към 31.07.2020г./, вр. чл. 100н, ал. 1, вр. § 45, т.2 ПЗРЗМДВИП, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо, вр. ал. 4 ЗППЦК, вр. чл. 12, ал. 1 и ал. 2 и чл. 13 от Наредба № 48, като е потвърдил обжалваното наказателно постановление.

Решението е неправилно.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В този смисъл нормативните разпоредби следва да се преценяват в редакцията си към 31.07.2020г., когато се твърди, че е извършено нарушение на чл. 100 н, ал. 4, т. 5 (в редакцията му

към 31.07.2020 г.) във връзка с чл. 100 н, ал. 1 ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), във връзка с чл. 100 т, ал. 1, изречение първо, предложение второ, във връзка ал. 3 ЗППЦК, във връзка с чл. 12, ал. 1 и 2 и чл. 13 от Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията, тъй като не е представило на обществеността чрез избрана информационна агенция или друга медия годишен финансов отчет за дейността за 2019 г. с нормативно изискуемото съдържание в законоустановения срок за 2020 г., а именно до 31.07.2020 г.

Съгласно чл. 100н, ал. 4 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.) годишният финансов отчет за дейността съдържа според т.5 друга информация, определена с наредба.

В случая обаче, незаконосъобразно въззивният съд е приел, че за вмененото нарушение се прилага Наредба № 48 от 20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията (Наредба № 48). Съгласно чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.) публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Съгласно § 5 от ПРЗ на Наредба № 48 същата се издава на основание чл. 77, ал. 5 КЗ, чл. 123о, ал. 2 КСО, чл. 33 и чл. 108, ал. 10 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране и чл. 116в, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредба № 48 (редакция ДВ, бр. 32 от 02.04.2013 г.) публичното дружество разкрива пред акционерите си начина, по който прилага политиката за възнагражденията, в доклад, който е самостоятелен документ към годишния финансов отчет на дружеството. Това води до извод, че липсва задължение докладът за политиката да се включва в годишния финансов отчет, още повече, че в чл. 12, ал. 3 от Наредба № 48 (редакция ДВ, бр. 32 от 02.04.2013 г.) има изискване докладът за възнагражденията да се публикува единствено на интернет страницата на дружеството.

Както правилно е посочил касатора, относима към момента на извършване на нарушението по приложението на чл.100 н, ал.4, т.5 ЗППЦК е Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация (Наредба № 2). Според § 5 от ПРЗ на същата се издава на основание § 16, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби във връзка с чл. 82, ал. 4, чл. 90, т. 4, чл. 92а, ал. 1 и 5, чл. 100н, ал. 4, т. 5, ал. 7, т. 2, чл. 100о, ал. 4, т. 2 и 4, ал. 6 и 7, чл. 100о1, ал. 4, т. 3, чл. 100п, ал. 1, чл. 100т, ал. 3 и 4, чл. 100ч, ал. 1, чл. 100ш, ал. 1, т. 4, чл. 100щ, ал. 2 и 4, чл. 114а, ал. 1, чл. 120, § 1д от допълнителните разпоредби на ЗППЦК. Горното дава основание да се приеме, че Наредба № 2 определя коя е другата информация по смисъла на чл. чл. 100н, ал. 4, т. 5 ЗППЦК (редакция ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.), съдържаща се в годишния финансов отчет за дейността на публичното дружество. В глава VII от Наредба № 2 регламентира информацията, която следва да се предостави на комисията и обществеността, а в чл. 32 подробно е посочено съдържанието на годишния финансов отчет за дейността на публичното дружество. В Наредба № 2 липсва задължение в годишния финансов отчет на дейността да се включи доклад за

политиката за възнагражденията. Съществува единствено задължение за предоставяне на информация за размера на възнагражденията, наградите и/или ползите на всеки от членовете на управителните и на контролните органи за отчетната финансова година, но подобна информация не може да се приравни на доклад за изпълнение на политиката за възнагражденията.

Предвид гореизложеното и като споделя напълно съображенията изложени в касационната жалба, за несъставомерност на деянието към момента на извършване на нарушението-01.08.2020г. съобразно релевантната правна уредба към този момент на ЗППЦК, за което да бъде ангажирана отговорността на субекта, настоящият състав приема, че касационната жалба е основателна, поради което първоинстанционното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

Разноски не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от касатора.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.01.2022 г. постановено по НАХД № 4086/2021 на СРС, НО, 107-ми състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-112 от 16.02.2021г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ „надзор на инвестиционната дейност“ на КФН, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл. 221 а, ал. 2, т.1 от ЗППЦК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.